

Stuani, patrimoni del Girona

Si l'uruguaià juga demà contra el Mallorca, arribarà als 118 partits amb el conjunt gironí i superarà els 117 que va disputar amb l'Espanyol

En els últims anys, el nom de Cristhian Stuani ha anat estretament relacionat amb el del Girona. Primer goleador de la història del club a Primera Divisió, pitxixi de l'equip tres anys consecutius, ídol absolut de l'afició i pal del paller del projecte, el lligam de l'uruguaià amb el Girona és molt fort. Ho va demostrar fa dos estius quan va decidir quedar-se per intentar el retorn de l'equip a Primera i també ara, en què de mica en mica, va recuperant la forma després d'una primera volta en què els problemes físics li han fet molt la guitza. Amb 34 anys, Stuani es vol continuar sentint important i ajudar l'equip a escalar posicions sobre el terreny de joc. En aquest sentit, dimarts contra el Vila-real, Stuani va disputar el seu partit número 117 amb el Girona i demà a Palma, si no hi ha res de nou, el 118è. La xifra no diu gaire res a simple vista. Ni és rodona ni suposa cap rècord. Ara bé, sí que és especial per a Stuani, que veurà, si juga, com el Girona puja al primer escaló del podi de la seva carrera esportiva, pel que fa a partits jugats. Fins ara, havia disputat els mateixos partits oficials amb el Girona i l'Espanyol però amb el de demà, l'uruguaià es convertirà, si no ho era ja, en patrimoni del Girona.

El sorpasso serà simplement estadístic, perquè amb el gran rendiment de l'uruguaià a Montilivi, el seu nom ja s'identifica irremeiablement amb el Girona. Molt més que no pas amb l'Espanyol, amb qui se les ha tingut en força derbis i això ha fet que hagi passat a ser un exjugador poc o gens estimat per l'afició, o amb el Middlesbrough, l'equip de procedència des d'on va aterrar a la demarcació. Pencaire del gol, Stuani ha hagut de treballar-se una carrera que el va fer sortir de l'Uruguai de ben jove i l'ha dut a complir el seu somni de jugar a Europa. Primer va ser a Itàlia i després va aterrar al futbol espanyol on va jugar a l'Albacete, Llevant, Racing i Espanyol abans de tastar la Premier League amb el Middlesbrough. Maletes amunt, maletes avall, Stuani ha trobat a Girona l'estabilitat que cercava i els seus registres així ho diuen. Són 117 partits sí, però la dada encara més esfereïdora són els 74 gols que ha marcat fins ara, que són també la xifra més alta amb cap club a la seva trajectòria esportiva.

La carrera professional de Stuani va començar al Danubio, de molt jove. Va debutar el 2004 sent encara juvenil i va marcar el seu primer gol en un partit que forma part de la història d'aquell club, un 7-2 al totpoderós Peñarol. Amb Danubio, Stuani va disputar-hi un total de 34 partits en els quals va marcar 20 gols en dues etapes. Entremig, es va reinvidicar al Bellavista, també de la Primera divisió uruguiana, amb el qual va marcar 12 gols en 14 partits. El bon rendiment a l'Uruguai li va valer el sobrenom del Matador de Tala i també li va permetre fer el salt a Europa el gener del 2008 per jugar a la Serie A amb el Reggina. Tenia 21 anys acabats de fer i l'aventura no va acabar de sortir del tot bé (21 partits i un gol en una temporada i mitja). La següent estació li obriria les portes de la Lliga. Stuani es destaparia com a goleador a l'Albacete (09-10) amb qui va jugar 40 partits i va ser clau per a la permanència amb 22 dianes. El següent viatge el duria fins a València, per estrenar-se a Primera amb el Llevant. Tampoc va anar gens malament (33 partits i 10 gols). L'uruguaià mantindria els números a Santander malgrat no poder evitar el descens del Racing (36/13).

Tant a Albacete com al Llevant i al Racing, Stuari hi va jugar cedit pel Reggina. L'estiu del 2012, l'Espanyol es va decidir a pagar 3 milions d'euros i comprar la meitat dels seus drets. A Cornellà, el davanter va trobar continuïtat per primer cop a la seva carrera (117 partits) però no va destacar en matèria golejadora (ols) en tres temporades en què, sobretot amb Javier Aguirre, va actuar enganxat a la banda dreta al mig del camp i massa lluny de l'àrea. L'estiu del 2015, l'Espanyol, necessitat de fer calaix, es veia obligat a vendre'l al Middlesbrough, de la segona divisió anglesa. L'uruguaià aterrava a la Championship amb tota la il·lusió del món i un projecte per pujar a la Premier, com així va ser. L'any de l'ascens Stuari va disputar 39 partits i marcar 11 dianes. Les coses no van anar tan bé a la màxima categoria i al cap de només un any, l'equip va baixar (28 partits i 5 gols).

A partir d'aquí, la història és ben coneguda. L'estiu del 2017, el novell Girona li va obrir les portes de bat a bat perquè es convertís en la referència ofensiva d'un equip que somiava fer camí a l'elit i continuar creixent. Com si d'un amor a primera vista es tractés, Stuari i el Girona de seguida es van agafar de la mà i l'uruguaià, amb elseus gols, va guiar el club cap a la permanència. L'objectiu no s'assoliria el curs següent però no va ser perquè Stuari no ho intentés (34 partits i 20 gols). Tampoc l'any passat hi va haver premir malgrat la tossuderia d'un Stuari que va estar massa sol (40 partits i 31 gols).

Enguany, uns problemes físics han fet minvar i molt la participació de Stuari amb l'equip. El repte torna a ser lluitar per l'ascens. Ara però, sense la pressió de la temporada passada en què era obligatori fer-ho. De moment, l'uruguaià ha disputat aquest curs 10 partits, entre Lliga i Copa, i ha marcat 2 gols, contra la UD Logronyès tots dos. Dimarts a la Copa contra el Vila-real no va poder evitar la derrota en els pocs minuts que va estar al camp. Això sí, la participació al partit li va permetre arribar amb el Girona als 117 partits, mateixa que havia assolit amb l'Espanyol. És a dir, demà si juga a Palma contra el Mallorca, Stuari superarà els partits que va jugar amb l'Espanyol i es convertirà en allò que tant de moda s'ha posat entre les aficions darrerament: uno di noi. O, traduït de l'italià, «un dels nostres».

Cinquè màxim golejador

Amb 34 anys, dos Mundials (2014 i 2018) i havent jugat a les màximes categories d'Itàlia, Espanya i Anglaterra segurament una de les coses que li quedi per fer a Stuari a Europa és pujar a Primera Divisió. A Montilivi té contracte fins al 2023, o sigui que té temps encara per aconseguir-ho. Si més no, si recupera el seu millor nivell, el que sí que farà serà continuar engreixant les seves estadístiques de blanc-i-vermell. De moment, és el cinquè màxim golejador de tota la història amb 74 dianes. Només el superen Arcadi Camps (105), Martín Abad (102), Josep Vinyes (86), Javi Morata (77) i Ramon Espelt, que té els mateixos 74 que l'uruguaià. Morata el té a l'abast però per escalar alguna posició més i pujar al podi hauria de fer una segona volta realment espectacular.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/01/29/stuari-patrimoni-del-girona/1085875.html?utm_source=rss